

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111200202
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2111200202.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci strán sporu žalobcu: Ing. V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., A. XXX/XX, zastúpený advokátom: JUDr. Barbora Petrovič, Trnava, Hlavná 44, proti žalovanému: Mgr. Ing. W. K., so sídlom B. XX, C., správca úpadcu Trnavské automobilové závody, štátny podnik v likvidácii - v konkurze, so sídlom Trnava, IČO: 00 009 199, zastúpený: Advokátska kancelária Korytár, s.r.o., Trnava, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, v konaní o nahradenie prejavu vôle na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, o náhrade trov konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 26C/2/2011-313 zo dňa 01.08.2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že žalobca žalobou doručenu súdu 12.11.2010 žiadal súd o nahradenie prejavu vôle žalovaného tak, že tento ako predávajúci uzatvára so žalobcom zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. XX, ktorý sa nachádza na X. N. bytového domu na A. ulici č. X v C., zapísaného na LV č. XXXXX pre kat. úz. C. za kúpnu cenu vo výške 287,18 Eur, ktorá mala byť určená v súlade s ust. § 17 ods. 3, § 18 a § 18a zákona č. 182/1993 Z.z. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 18.11.2014 č.k. 26C/2/2011-252 žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žaloba a krajský súd o jeho odvolaní rozhodol tak, že rozsudkom zo dňa 25.01.2016 č.k. 23Co/154/2015-280 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a tento nadobudol právoplatnosť 04.03.2016. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote dovolanie žalobca. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 25.05.2017 č.k. 2 Cdo 83/2016-308 dovolanie žalobcu odmietol. Ďalej argumentoval, že o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaný mal vo veci plný úspech, keďže súd žalobu zamietol. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca s tým, že nesúhlasí s uznesením, považuje ho za nesprávne a vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu veci, nezohľadňujúce všetky pre vec relevantné skutočnosti. Žalobca má za to, že právne zastúpenie žalovaného nebolo účelné, nakoľko sám žalovaný je nielen advokátom, ale aj správcom konkurznej podstaty a vec napokon súvisí priamo s výkonom profesijnej činnosti správcu. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.04.2017 sp. zn. 10Co/51/2016, ktoré sa týka rozhodnutia Okresného súdu Trnava vo veci sp. zn. 17C/296/2009. V tomto uznesení súd

konštatuje, že pokiaľ sa žalovaný (ktorý je žalovaným aj v tomto konaní) ako osoba práva znalá nechala zastúpiť ďalšou osobou právne znalou svojou advokátskou kanceláriou, ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, nesie aj procesnú zodpovednosť spojenú s posudzovaním účelnosti vynaložených trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Predmetná problematika napokon aj súvisela s výkonom jeho profesijnej činnosti správcu konkurznej podstaty, teda nejednalo sa o problematiku pre neho špecializovanú, obtiažnu, neriešenú, vyžadujúcu znalosti cudzieho práva a podobne, a teda nebol splnený účel procesného práva inštitútu zastúpenia. Žalovaný tak bol jednoznačne odborne profesijne vybavený na to, aby sa mohol sám zastupovať, pričom k zastúpeniu prišlo navyše advokátskou kanceláriou ako obchodnou spoločnosťou, ktorej je jediným spoločníkom a konateľom. Je názoru, že za týchto okolností nárok na náhradu trov konania žalovanému priznaný nemal byť. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 338 CSP zmenil tak, že žalovanému sa náhrada trov voči žalobcovi nepriznáva. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu, spolu 85,68 Eur.

3. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu podal písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Predovšetkým poukázal na to, že trovy vzniknuté v tomto konaní boli vyvolané žalobou podanou žalobcom, pričom žalovaný neurobil žiadny úkon, ktorý mal za následok vznik trov, ktoré by boli vynaložené neúčelne. Správca konkurznej podstaty úpadcu, teda žalovaný a jeho právny zástupca sú dva odlišné právne subjekty, a to bez ohľadu na ich prepojenie prostredníctvom osoby spoločníka alebo konateľa. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Obdo V 10/2006, 2 Obo 11/2014 a 10 Obo 49/2007, z ktorých vyplýva záver, že správca konkurznej podstaty má postavenie účastníka konania, má právo sa dať zastúpiť advokátom, aj keď je sám právnikom a nič mu nebráni zvoliť si svojho zástupcu v konaní a v prípade úspechu má právo na náhradu trov konania. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu prax súdov a Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 104/2008, Argumentoval aj ústavou čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ktorým je garantované právo na právnu pomoc aj správcovi konkurznej podstaty, hoci sám spĺňa kvalifikačné kritériá overené odbornou skúškou pre výkon tejto funkcie.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP.

5. Predmetom odvolacieho prieskumu tak bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania vecne správne, keď aplikáciou ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) dospel k záveru, že je dôvodné žalovanému priznať voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Jediným odvolacím dôvodom, pre ktorý navrhuje žalobca zmeniť napadnuté uznesenie a žalovanému náhradu trov konania nepriznať je okolnosť, že žalovaný, ktorým je správca úpadcu, je zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá je obchodnou spoločnosťou, v ktorom je správca jediným spoločníkom a konateľom.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci samej bolo rozhodnuté právoplatne ešte dňom 04.03.2016 zamietnutím žaloby žalobcu.

8. Dňom 01.07.2016 nadobudol právnu účinnosť nový procesný predpis, zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení použije aj na konania začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Súd prvej inštancie postupoval správne ak na vec aplikoval ustanovenia Civilného sporového poriadku platného a účinného v čase jeho rozhodovania.

11. Pri rozhodovaní o trovách konania sa ako prvé pravidlo uplatňuje pravidlo úspechu v spore v zmysle § 255 ods. 1 a 2 CSP, keď v zásade úspešná strana sporu (v tomto prípade žalovaný, voči ktorému bola žaloba zamietnutá) má právo na náhradu trov konania voči neúspešnej strane spore (v danom prípade voči žalobcovi, ktorého žaloba bola zamietnutá).

12. Ustanovenie § 257 CSP vo výnimočných prípadoch, z dôvodov hodných osobitného zreteľa, umožňuje však strane, ktorá by mala inak právo na náhradu trov konania (v zmysle § 255 ods. 1 a 2 CSP), túto náhradu nepriznať. Ide o prípady, kedy náhradová povinnosť sa javí ako neprimeraná tvrdosť, preto posúdenie súdu musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Významné sú okolnosti vedúce žalobcu k súdnemu uplatneniu nároku, postoj strán v konaní, ako aj ďalšie individuálne okolnosti prípadu, relevantné z hľadiska aplikácie dotknutého ustanovenia. V kontexte uvedeného súd prihliada aj k majetkovým, sociálnym a osobným pomerom všetkých strán sporu, teda nielen povinného, ale aj na náhradu trov konania oprávnenú stranu sporu.

13. Vyššie uvedená výnimka z pravidla aplikácie ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP, umožňuje v konaní zohľadniť jedinečné skutkové osobitosti prejednávaneho prípadu, ktoré odôvodňujú zamedzeniu neprimerane tvrdého postihu náhrady trov konania voči neúspešnej strane v konaní (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 369/2013). Vyžaduje sa pritom, aby boli bezpečne preukázané skutočnosti, na základe ktorých je ustanovenie § 257 CSP (predtým § 150 ods. 1 O.s.p.) preukázané (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 248/2010).

14. Ustanovenie § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých strán, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (tu už s možnosťou zhodnotiť konkrétne správanie sa strán pred podaním žaloby na súd, resp. v priebehu konania). Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane a aby neodporovalo dobrým mravom. Účelom moderačného práva je zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania, a to v prípadoch ak zákon nie je spôsobilý postihnúť rozmanitosť skutkového stavu.

15. Cit. ust. § 257 CSP rovnako predstavuje odchýlku zo zásahy zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Znamená, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu nahradiť trovy konania úspešnej strane celkom alebo sčasti. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí tvrdiť a preukázať strana inak povinná hradiť náhradu trov konania. Predmetné zákonné ustanovenie tak rozširuje prvky, ktoré majú strany viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentráciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu.

16. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade, nejde o prípad, v ktorom by mal súd posudzovať vyššie uvedené kritéria. Námetka obsiahnutá v odvolaní, ani nesmeruje k použitiu § 257 CSP, ale je v podstate námietkou tvrdiacou neúčelnosť právneho zastúpenia žalovaného advokátom.

17. Odvolací súd však v tejto súvislosti poukazuje na závery riešenia uvedenej problematiky súdmi vyššej inštancie a je názoru, v súlade s čl. 46 ods. 1, 4 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a je právom správcu ako účastníka konania nechať sa v spore zastúpiť advokátom, ktorý má nárok na zaplatenie odmeny. Trovy vzniknuté v tomto konaní boli vyvolané žalobou podanou žalobcom. Tiež poukazuje nielen na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 104/2008 z 24.09.2008, ale aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Obdo V 10/2006, 2 Obo 11/2014 a 10 Obo 49/2007, z ktorých vyplýva záver, že správca konkurznej podstaty má postavenie účastníka

konania, má právo dať sa zastúpiť advokátom, aj keď je sám právnikom, nič mu nebráni zvoliť si svojho zástupcu v konaní a v prípade úspechu má právo na náhradu trov konania.

18. Ústavou (článkom 47 ods. 2 Ústavy SR) je totiž garantované právo na právnu pomoc má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky teda nepochybne aj správca konkurznej podstaty, (hoci sám spĺňa kvalifikačné kritéria overené odbornou skúškou pre výkon tejto funkcie) a za predpokladu úspechu v konaní na základe právnej služby poskytnutej advokátom má potom aj právo na náhradu takto vzniknutých trov. Ani žalobcom namietaná okolnosť personálneho prepojenia spoločnosti žalovaného vykonávajúceho funkciu správcu a spoločnosti právneho zástupcu prostredníctvom osoby Mgr. Ing. W. K. nemá vplyv na priznanie náhrady trov konania práve pre vyššie zdôraznenú odlišnosť subjektov.

19. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Českej republiky, rozhodnutie o náhrade trov konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (sp. zn. I. ÚS 257/05). Hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov je zásada úspechu vo veci, čo v posudzovanom prípade podľa napadnutého unesenia zohľadnené bolo.

20. Čo sa týka namietanej účelnosti trov konania, podľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 1. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 83/2018), trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby. Vzhľadom na uvedené, posúdenie účelnosti jednotlivých úkonov, tak je úlohou súdu v následnom rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom.

21. Odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Z dôvodu vecnej správnosti preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, aplikujúc ust. § 251 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, preto odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom aj o výške náhrady trov tohto konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd, samostatným uznesením.

23. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).